

Nazwa instytucji

Książnica Cieszyńska

Tytuł jednostki/Tytuł publikacji

Odezwa grupy PPS-Lewicy pod kierunkiem Jerzego Sochackiego atakująca politykę kierownictwa PPS w 1920 r. - Warszawa, 08.03.1921 r.

Liczba stron oryginału

2

Liczba plików skanów

3

Liczba plików publikacji

3

Sygnatura/numer zespołu

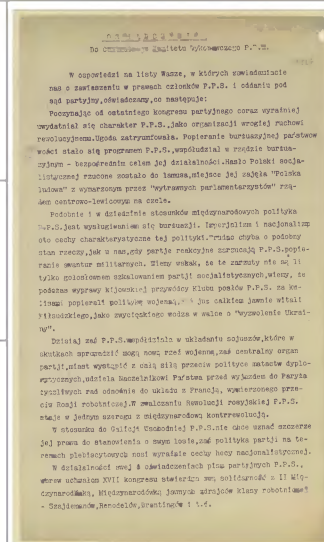
TR 041.056

Data wydania oryginału

1921

Projekt/Sponsor digitalizacji

Dofinansowano ze środków WPR Kultura+

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

**NARODOWY
INSTYTUT
AUDIOWIZUALNY**

KULTURA+

2. 3. 1921

O Ś W I A D C Z E N I E

Do Centralnego Komitetu Wykonawczego P.P.S.

LH. 56/1

W odpowiedzi na listy Wasze, w których zawiadamiacie nas o zawieszeniu w prawach członków P.P.S. i oddaniu pod sąd partyjny, oświadczamy, co następuje:

Poczynając od ostatniego kongresu partyjnego coraz wyraźniej uwydatniał się charakter P.P.S., jako organizacji wrogiej ruchowi rewolucyjnemu. Uгода zatryumfowała. Popieranie burżuazyjnej państwowości stało się programem P.P.S., współdział w rządzie burżuazyjnym - bezpośrednim celem jej działalności. Hasło Polski socjalistycznej rzucone zostało do lamusa, miejsce jej zajęła "Polska ludowa" z wymarżonym przez "wytrawnych parlamentarzystów" rządem centrowo-lewicowym na czele.

Podobnie i w dziedzinie stosunków międzynarodowych polityka P.P.S. jest wysługiwaniem się burżuazji. Imperjalizm i nacjonalizm oto cechy charakterystyczne tej polityki. Trudno chyba o podobny stan rzeczy, jak u nas, gdy partje reakcyjne zarzucają P.P.S. popieranie awantur militarnych. Wiemy wszak, że te zarzuty nie są li tylko gołosłownym szkalowaniem partji socjalistycznych, wiemy, że podczas wyprawy kijowskiej przywódcy Klubu posłów P.P.S. za kulizami popierali politykę wojenną, zaś już całkiem jawnie witali Piłsudskiego, jako zwycięskiego wodza w walce o "wyzwolenie Ukrainy".

Dzisiaj zaś P.P.S. współdziała w układaniu sojuszów, które w skutkach sprowadzić mogą nową rzeź wojenną, zaś centralny organ partji, miast wystąpić z całą siłą przeciw polityce matactw dyplomatycznych, udziela Naczelnikowi Państwa przed wyjazdem do Paryża życzliwych rad odnośnie do układu z Francją, wymierzonego przeciw Rosji robotniczej. W zwalczaniu Rewolucji rosyjskiej P.P.S. staje w jednym szeregu z międzynarodową kontrrewolucją.

W stosunku do Galicji Wschodniej P.P.S. nie chce uznać szczerze jej prawa do stanowienia o swym losie, zaś polityka partji na terenach plebiscytowych nosi wyraźnie cechy hecy nacjonalistycznej.

W działalności swej i oświadczeniach pism partyjnych P.P.S., wbrew uchwałam XVII kongresu stwierdza swą solidarność z II Międzynarodówką, Międzynarodówką jawnych zdrajców klasy robotniczej - Szajdemanów, Renodelów, Brantingów i t.d.

W porównaniu z innymi partjami II Międz.politykę P.P.S.wyróżnia jednak pewna swoista cecha, jest nią zależność od Belwederu. Uchwały kongresów partyjnych i konferencji, nawet decyzję C.K.R. i Rady Naczelnej przekreślane są nieraz naskutek poufnych narad poszczególnych posłów z klubu P.P.S. z Naczelnikiem Państwa. W ten sposób zaciera się granica pomiędzy wpływem czynników oficjalnych państwowych, a działalnością partji rzekomo rewolucyjnej.

Szerząc ugodę klasową, zatruwając świadomość proletariatu agitacją nacjonalistyczną przywódcy P.P.S. dokładają wszystkich sił, by rozbić solidarne rewolucyjne wystąpienia proletariatu. Wszak nieraz już walka masowa robotników zdradzana była przez przywódców P.P.S. pod naciskiem czynników, nic wspólnego nie mających z ruchem robotniczym/strajk powszechny w początku 1919 r., strajk w fabrykach wojsk., strajk rolny na jesieni 1919 r., militaryzacja elektrowni warszawskiej i t.p./Akcja ta rozbijania masowych wystąpień robotniczych dosięgła jednak szczytu w czasie ostatnich wypadków - strajku kolejowego i strajku powszechnego.

To, że strajk powszechny zlikwidowany został w tak niekorzystny dla proletariatu sposób jest jeszcze jedną zasługą kierowników Komisji Centralnej i Klubu Posłów P.P.S.

Przywódcy P.P.S.widząc, że coraz szersze warstwy robotników - nawet tych, którzy jeszcze do P.P.S.należą, w stanowczy sposób odwracają się od polityki ugody i zdrady, postanowili za wszelką cenę pozbyć się przed zjazdem partyjnym tych towarzyszy, którzy zajmują konsekwentne rewolucyjne stanowisko i uniemożliwić im w ten sposób wyrażanie na zjeździe istotnego charakteru polityki P.P.S.Zawieszenie i partyjne sądy doraźne mają sparaliżować rozwój myśli rewolucyjnej w szeregach P.P.S.i zapewnić całkowity "rząd dusz" działającym ugodowym przewodcom.

Wolne wypowiedzianą nam przez C.K.W.przyjmujemy.Odmawiając prawa głoszenia nam tym, którzy łamanie uchwał kongresu podnieśli do godności zasady, żeś rozbić jednolitego frontu rewolucyjnego proletariatu uważali za swe zaszczytne zadanie odwołujemy się do opinii świadomych robotników. Głęboko przekonani jesteśmy że różni wypadki narównie w Polsce, jak i na całym świecie przekreśli rachuby ugodowych przywódców i wyrzuci ich poza nawias ruchu robotniczego.

/-/ Jerzy Sochacki.

Warszawa, 8 marca 1921 r.

b.sekretarz Generalny P.P.S.

/-/ Stefan Baraniecki.

b.przewodniczący C.K.R.u Siedleck.

/-/ J.Zieliński.